

Vlaams
Parlement

ingediend op **1587** (2017-2018) – Nr. 3
8 juni 2018 (2017-2018)

Verslag

namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
uitgebracht door Wilfried Vandaele

over het ontwerp van decreet

houdende wijziging van diverse bepalingen
van het decreet van 27 maart 2009
betreffende radio-omroep en televisie

Samenstelling van de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media:

Voorzitter: Bart Caron.

Vaste leden:

Cathy Coudyser, Marius Meremans, Wilfried Vandaele, Miranda Van Eetvelde, Manuela Van Werde, Herman Wynants;

Karin Brouwers, Sabine de Bethune, Joris Poschet, Orry Van de Wauwer;

Lionel Bajart, Jean-Jacques De Gucht;

Yamila Idrissi, Katia Segers;

Bart Caron.

Plaatsvervangers:

Paul Cordy, Kathleen Krekels, Bart Nevens, Ludo Van Campenhout, Karl Vanlouwe, Peter Wouters;

Cindy Franssen, Tinne Rombouts, Koen Van den Heuvel, Johan Verstreken;

Rik Daems, Francesco Vanderjeugd;

Bert Moyaers, Tine Soens;

Imade Annouri.

Documenten in het dossier:

- 1587** (2017-2018) – Nr. 1: Ontwerp van decreet
– Nr. 2: Amendementen

INHOUD

I.	Algemene bespreking.....	4
1.	Toelichting	4
1.1.	VRT.....	4
1.2.	Politieke commerciële communicatie	5
1.3.	Radio.....	6
1.4.	Regionale televisie.....	6
1.5.	VRM	7
2.	Bespreking in de commissie.....	8
2.1.	Wilfried Vandaele	8
2.2.	Lionel Bajart.....	9
2.3.	Karin Brouwers	9
2.4.	Katia Segers.....	11
2.5.	Bart Caron	12
2.6.	Minister Sven Gatz	12
II.	Artikelsgewijze bespreking en stemming	13
III.	Eindstemming.....	16
	Gebruikte afkortingen	17
	Tekst aangenomen door de commissie.....	18

Op donderdag 24 en donderdag 31 mei 2018 behandelde de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media het ontwerp van decreet houdende wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie.

Op donderdag 24 mei lichtte minister Sven Gatz het ontwerp van decreet toe. Op donderdag 31 mei hield de commissie het vervolg van de bespreking en de stemming.

I. Algemene bespreking

1. Toelichting

Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, kondigt aan dat het voorliggende ontwerp van decreet strekt tot wijziging van verschillende punten van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie – met als citeertitel het Mediadecreet.

De sectorraad Media van de SARC bracht op 22 maart 2018 zijn advies uit. De Raad van State bracht advies uit op 2 mei 2018.

Uit de memorie van toelichting blijkt dat de regering op de meeste opmerkingen van de sectorraad en de Raad van State is ingegaan. Deze wijzigingen waren meestal verduidelijkingen of tekstcorrecties.

Het ontwerp van decreet bevat verschillende wetgevingstechnische aanpassingen en verduidelijkingen. Dat is het geval in de artikelen 2, 6, 10, 16, 17 en 18. Het zijn vooral taalkundige wijzigingen.

1.1. VRT

De GDPR of AVG gaat ervan uit dat overheidsinstanties voor de verwerking van persoonsgegevens in het kader van hun taken beschikken over een decretale grondslag of zich kunnen beroepen op een reden van algemeen belang. Het huidige Mediadecreet bevat geen uitdrukkelijke decretale basis voor de verwerking van persoonsgegevens in het kader van de publieke omroepactiviteiten van de VRT. Dit kan leiden tot een rechtsonzekere situatie voor de VRT in verband met de verwerking van persoonsgegevens die noodzakelijk zijn om haar decretale omroepopdracht te vervullen. Dit wordt verholpen via artikel 3 van het ontwerp van decreet.

Daarnaast moet het Mediadecreet ook worden aangepast naar aanleiding van de AVG in relatie tot de merchandising- en nevenactiviteiten van de VRT. Dit zijn commerciële activiteiten die buiten haar opdracht als openbare omroep vallen en dus niet onder de taken van de overheidsinstantie in de zin van de AVG. De normale grondslagen voor de verwerking van persoonsgegevens in de AVG zijn daardoor van toepassing. Via artikel 5 van het ontwerp van decreet wordt dit verduidelijkt.

Het decreet van 17 juni 2016 houdende de normen voor de Vlaamse overheidscommunicatie schrijft een aantal normen voor overheidscommunicatie voor aan elke entiteit van de Vlaamse overheid. Dat decreet is ook van toepassing op de VRT, maar de specifieke opdracht van de openbare omroep noopt tot enige nuance: 1° de VRT als bedrijf – en meer in het bijzonder de centrale administratie van VRT – valt onder het decreet inzake overheidscommunicatie;

2° onder dat decreet vallen niet:

- alle elementen die rechtstreeks verwijzen naar het merk VRT, en de dienstverlenende merken van de VRT, bijvoorbeeld de videospeler;
- de omroepprogramma's zelf.

Aangezien het Mediadecreet de basisregels van de omroepactiviteiten van de VRT bevat, wordt dit via artikel 4 van dit ontwerp van decreet geregeld.

Artikel 18 van het huidige Mediadecreet bepaalt dat de VRT voor een nieuwe dienst die ze wil aanbieden maar niet door de beheersovereenkomst is gedekt, de uitdrukkelijke toestemming van de Vlaamse Regering nodig heeft. De ervaring met het dossier Ketnet Junior heeft over die bepaling een aantal vragen doen rijzen. Zo ontbreekt een uitgewerkte en gedetailleerde procedure in zowel het Mediadecreet als in het procedurebesluit van de VRM. Daarom bepaalt artikel 7 van het voorliggende ontwerp dat de Vlaamse Regering nadere regels voor de toepassing van dit artikel 18 zal vastleggen. Een van die regels zal inhouden dat de VRM per geval autonoom de relevante criteria zal vastleggen die hij zal onderzoeken.

Omdat bij de beoordeling van het dossier de vroegere criteria niet allemaal even relevant zullen zijn en er anderzijds nog andere relevante criteria zouden kunnen bijkomen, neemt het voorgestelde artikel 18 de criteria uit paragraaf 3 van het huidige artikel 18 van het Mediadecreet niet over. Het gaat om wijzigingen in de bedrijfseconomische situatie in het Vlaamse medialandschap, het algemene media-aanbod in de Vlaamse markt, de technologische evoluties, de internationale tendensen, de bescherming en de promotie van de Vlaamse cultuur en identiteit, en de verwachtingen en behoeften van de mediagebruiker.

Voorts staat in het huidige Mediadecreet geen termijn waarbinnen het advies moet worden verleend. Die staat wel in de beheersovereenkomst met de VRT en wordt ingevoerd in het Mediadecreet via hetzelfde artikel 7 van het voorliggende ontwerp van decreet. De memorie licht uitvoerig toe hoe de nieuwe procedure er zal uitzien.

1.2. Politieke commerciële communicatie

Minister *Sven Gatz* leest artikel 49 van het huidige Mediadecreet voor: "Het is toegestaan om tegen betaling aan politieke mandatarissen of kandidaat-mandatarissen en aan politieke partijen commerciële communicatie ter beschikking te stellen tijdens de sperperiode voor de verkiezingen mits naleving van de wetgeving betreffende de verkiezingsuitgaven."

Het Mediadecreet huldigt het principe 'wat niet expliciet is verboden, is toegelaten'. Artikel 49 volgt deze logica echter niet. Door expliciet te stellen dat het toegestaan is 'politieke reclame' uit te zenden tijdens de sperperiode, is niet duidelijk wat buiten de sperperiode kan.

Enerzijds zou men kunnen stellen dat het buiten de sperperiode ook zou kunnen op basis van het principe 'wat niet expliciet is verboden, is toegelaten'. Anderzijds zou kunnen worden geredeneerd dat, aangezien artikel 49 'politieke reclame' tijdens de sperperiode toelaat, ze buiten de sperperiode niet zou zijn toegelaten.

Bovendien laat artikel 49 die politieke reclame in de sperperiode alleen toe mits naleving van de federale wetgeving betreffende verkiezingsuitgaven. Artikel 5, §1, van die federale wet verbiedt echter expliciet politieke reclame in de sperperiode, waardoor die buiten de sperperiode wel is toegelaten. Artikel 49 is dus niet alleen onzorgvuldig geformuleerd maar heeft, afhankelijk van de interpretatie, slechts een virtueel bestaan. Daarom wordt dit artikel via artikel 8 van het voorliggende ontwerp van decreet opgeheven. De opheffing treedt echter pas in werking op 30 juni 2020 omdat het niet wenselijk is om deze bepaling op te heffen zo dicht bij de eerstvolgende gemeenteraadsverkiezingen van 14 oktober 2018 en de Vlaamse, federale en Europese verkiezingen van 26 mei 2019.

De sectorraad Media van de SARC krijgt de vraag om tegen 30 juni 2019 een analyse te maken van het gebruik van politieke commerciële communicatie aan de

hand van buitenlandse voorbeelden en om een advies uit te brengen over een mogelijke regeling voor die communicatie. In dat advies moeten, indien opportuun, meerdere alternatieven worden voorgesteld en moet de situatie duidelijk worden geschetst voor zowel de private als publieke omroeporganisaties.

Of er na 30 juni 2020 een nieuwe bepaling over die zogenaamde politieke reclame komt en hoe die er in dat geval zou uitzien, zal de volgende decreetgever beslissen. Hij kan dit laten afhangen van het advies dat de sectorraad Media hierover zal uitbrengen tegen 30 juni 2019.

Het is alvast niet de bedoeling om met de opheffing van artikel 49 een algemeen verbod op politieke reclame in te voeren. Dat zou immers in strijd zijn met artikel 10 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens. Indien er geen nieuw artikel 49 zou komen, blijft nog steeds de federale wet betreffende de verkiezingsuitgaven gelden, die buiten de sperperiode politieke reclame toelaat.

1.3. Radio

Minister *Sven Gatz* deelt mee dat het ontwerp van decreet ook een aantal bepalingen over radio bevat. De ervaring uit de afgelopen erkenningsronde zorgt voor een lichte bijstelling van het Mediadecreet.

Artikel 146 van het huidige Mediadecreet laat toe dat lokale radio-omroeporganisaties onmiddellijk nadat ze een erkenning hebben gekregen, hun profiel aanpassen. Met profiel wordt hier bedoeld: een specifiek muziekprofiel, een thematische invulling van het programma-aanbod of een specifiek doelgroepengericht programma-aanbod.

Minister Gatz noemt het echter onlogisch dat zoiets direct na het doorlopen van een erkenningsprocedure zou kunnen. Artikel 12 van het voorliggende ontwerp wil deze praktijk onmogelijk maken. Het bepaalt dat lokale radio-omroeporganisaties gedurende twee volle jaren na hun erkenning hun profiel niet mogen wijzigen. De periode van twee jaar wordt verantwoord doordat de lokale radio-omroeporganisaties in hun erkenningsaanvraag een financiële planning van twee jaar moesten opgeven.

Deze bepaling geldt alleen voor lokale radio-omroeporganisaties die hun erkenning verkrijgen na de inwerkingtreding van dit decreet.

Artikel 9 van het ontwerp voert de digitalisering van de Vlaamse radiosector verder uit. Netwerkradio-omroeporganisaties worden verplicht om uiterlijk op 1 september 2019 via DAB+ uit te zenden.

Oorspronkelijk was het de bedoeling om deze datum bij BVR vast te leggen, maar de regering opteert nu om een bepaling in het Mediadecreet op te nemen, waardoor deze doelstelling onmiddellijk helderder wordt.

Na de vrijgave van extra digitale capaciteit, in het bijzonder de kanalen 5A en 5D, waartoe het beslissingsproces eerder dit jaar is gestart, komt er voldoende ruimte vrij voor de netwerkradio-omroeporganisaties om in DAB+ uitzendingen te verzorgen.

1.4. Regionale televisie

Artikelen 14 en 15 van het voorliggende ontwerp volgen uit de goedkeuring van de conceptnota over de Vlaamse regionale televisieomroeporganisaties door de Vlaamse Regering op 14 juli 2017 (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1298/1).

Ten eerste krijgen de regionale televisieomroeporganisaties de mogelijkheid om hun exploitatiemaatschappij een grotere rol te laten spelen op het niveau van hun programmering. Zo kunnen ze een overeenkomst sluiten met een exploitatiemaatschappij voor de verzorging van hun omroepprogramma's. In die overeenkomst moet dan wel een regeling staan over:

- de redactionele onafhankelijkheid van de regionale televisieomroep;
- de naleving van het redactiestatuut;
- de verantwoordelijkheid van de regionale televisieomroeporganisatie voor de inhoud van de programma's.

De redactionele verantwoordelijkheid blijft dus steeds volledig bij de regionale televisieomroeporganisatie. De verzorging van de journaals en de aanstelling van de hoofdredacteur en de redactie mogen nooit aan de exploitatiemaatschappij worden toevertrouwd.

De toegenomen flexibiliteit en nauwere samenwerking tussen enerzijds de regionale televisieomroeporganisatie en anderzijds de exploitatiemaatschappij mogen evenmin de eigendomsrechtelijke scheiding tussen de regionale televisie-omroeporganisatie en exploitatiemaatschappij in het gedrang brengen. Daarom brengt artikel 14 van het ontwerp van decreet het aandeelhouderschap van regionale televisieomroepmaatschappijen in een exploitatiemaatschappij terug van 50 procent naar 25 procent plus één aandeel.

De regionale televisieomroeporganisaties krijgen jaarlijks van de dienstenverdelers een bereikvergoeding op basis van de bereikmeting. Maar het aantal inwoners dat de regionale televisieomroepen bereiken, verschilt enorm van verzorgingsgebied tot verzorgingsgebied. In het bijzonder rond Brussel is het bereik klein als gevolg van de aanwezigheid van grote groepen met het Frans als aantoonbare thuistaal. Hierdoor ontstaat er druk op het normale bereik en de daaruit voortvloeiende bereikvergoeding.

Daarom zullen de betrokken televisieomroeporganisaties een gedeeltelijke compensatie krijgen van 100.000 euro. Het gaat om een voorafname van de normaal berekende bereikvergoeding. Van het totale bedrag dat jaarlijks verdeeld moet worden tussen de regionale televisieomroeporganisaties wordt eerst ten gunste van de betrokken regionale televisieomroeporganisaties 100.000 euro voorafgenomen. Vervolgens wordt het saldo verdeeld onder alle regionale televisieomroeporganisaties overeenkomstig artikel 166 van het Mediadecreet.

De Vlaamse Regering zal één of meer indicatoren vastleggen die het aandeel bepalen van de groepen waarvan kan aangenomen worden dat de thuistaal Frans is. Eén van deze mogelijke indicatoren zou gebaseerd kunnen zijn op de cijfers van Kind en Gezin, die weergeven welke taal er wordt gesproken tussen moeder en kind.

1.5. VRM

Omroeporganisaties voor niet-lineaire televisie moeten conform het Mediadecreet Europese producties promoten. De VRM moet hierover om de vier jaar verslag uitbrengen bij de Europese Commissie en heeft deze gegevens dus nodig. Daarom, en gezien het groeiende belang van niet-lineaire televisie in het medialandschap, voegt artikel 13 van het ontwerp van decreet aan het Mediadecreet toe dat de niet-lineaire televisieomroeporganisaties, net als de lineaire televisieomroeporganisaties, elk jaar voor 31 maart aan de VRM een verslag bezorgen. De VRM maakt die gegevens openbaar.

Beide kamers van de VRM krijgen via artikel 19 van het ontwerp van decreet de bevoegdheid om niet-bindende richtsnoeren op te stellen. Voorts wordt hun opdracht tot adviesverlening duidelijk uitgewerkt en bepaald.

De algemene kamer wordt bevoegd om richtsnoeren op te stellen die de bepalingen van het Mediadecreet of de uitvoeringsbepalingen ervan verduidelijken.

De kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen mag richtsnoeren opstellen over het verbod op aanzetten tot haat en geweld, discriminatieverbod, bescherming van minderjarigen en verbod op commerciële communicatie met pornografische inhoud of nodeloos geweld.

Deze richtsnoeren kunnen de bepalingen van het Mediadecreet nooit vervangen of aanvullen. Ze hebben geen verordenend karakter. Dit komt tegemoet aan de bekommernis van de sectorraad Media. Op verzoek van de Raad van State werd in het artikel expliciet ingeschreven dat het gaat om "niet-bindende interpretatieve richtsnoeren".

De VRM heeft in het verleden al bij verschillende aangelegenheden, zoals bij thema's als belspelletjes en telewinkelen, verduidelijkingen en toelichtingen uitgebracht. De adviesverlening past in de bevoegdheid en opdracht van de VRM om advies uit te brengen over materies die betrekking hebben op de inhoudelijke en technische aspecten van de audiovisuele en de auditieve omroepdiensten.

De mate waarin andere instanties advies moeten of kunnen vragen aan de VRM, kan ruim of minder ruim worden opgevat. Het lijkt voor de hand te liggen dat de Vlaamse Regering in bepaalde gevallen een advies kan of moet vragen aan de VRM, opdat de bevoegdheid van de regulator om adviezen te verlenen enige inhoud zou hebben. Onderwerpen die daarvoor in aanmerking komen, zijn die waarvan het Mediadecreet nu al bepaalt dat de Vlaamse Regering nadere regels kan opleggen. In de memorie van toelichting staat een opsomming van die onderwerpen.

Tot slot voorziet artikel 20 van het ontwerp van decreet in een decretale basis voor de vertegenwoordiging van de VRM – door leden van zijn kamers of een personeelslid – in andere organisaties, entiteiten en geschillen- of arbitragecommissies. Concreet gaat het om de vertegenwoordiging van de VRM in de CRC en de IGB.

2. Bespreking in de commissie

2.1. Wilfried Vandaele

Wilfried Vandaele vindt in het ontwerp van decreet enkele interessante punten die inspelen op vroegere debatten.

Zo worden de participatiemogelijkheden van omroepen in exploitatie herleid van 50 percent naar 25 percent plus één aandeel. Dat vindt N-VA een terechte beslissing.

Tevreden is de fractie ook met de regeling die eigenlijk specifiek voor RINGtv is bedoeld. Voor deze omroep was de huidige bereikvergoeding wat problematisch.

Een andere bepaling in het voorliggende ontwerp gaat in op de vraag van de VRM om in bepaalde gevallen richtsnoeren te mogen opstellen om het Mediadecreet te verduidelijken. De voorgestelde oplossing machtigt de VRM tot dergelijke richtsnoeren, maar die zijn dan niet bindend. Dat is een interessante oplossing die eventueel terug ter sprake kan komen bij toekomstige onderwerpen.

N-VA is helemaal te vinden voor het streven om ook OTT-spelers een bijdrage te laten leveren aan onze audiovisuele creatieve industrie. Dat zit in het DNA van de partij. Het amendement nr. 1 legt een aandeel Europese en Nederlandstalige producties op.

De netwerkroeporganisaties moeten vanaf 1 september 2019 op DAB+ uitzenden. Daarop heeft N-VA al bij de voorbereiding van het radiodossier aangedrongen. Voorts wordt nu ook decretaal vastgelegd dat de dossiers in het Nederlands moeten worden ingediend.

De Vlaamse Regering moet haar toestemming verlenen aan wijzigingen aan de aandeelhoudersstructuren van netwerkradio's. Dat vindt N-VA een belangrijke maatregel gezien de vroegere ervaring dat sommigen de spelregels veranderden terwijl het spel nog aan de gang was.

2.2. Lionel Bajart

Lionel Bajart vindt een uitgebreid debat over gegevensvergaring en -verwerking door de VRT aangewezen, maar dan los van het voorliggende ontwerp van decreet. Dat ontwerp schetst een kader gebaseerd op de Europese regelgeving. Over het concrete beleid van de VRT op dat vlak zal de commissie het later nog moeten hebben.

Het commissielid vindt het goed dat het ontwerp van decreet de opmerkingen van de Raad van State en de Mediaraad van de SARC over de VRM-richtsnoeren in rekening heeft gebracht. Veel belang hecht Open Vld aan de verduidelijking dat de richtsnoeren niet-bindend en interpretatief zijn en expliciet niet dienen om bepalingen uit het Mediadecreet te vervangen of aan te vullen. Zoals minister Gatz al vaker aangaf, zijn de liberalen geen voorstander van microregulering. De toevoeging expliciteert dat de VRM niet wordt gemachtigd om daar toch op eigen houtje in te voorzien.

2.3. Karin Brouwers

Karin Brouwers ervaart dat zogenaamde minidecreten stilaan schering en inslag worden. Het commissielid kan er begrip voor opbrengen dat dit voor een minister een interessante methode is, maar de jurist in haar vindt het vanuit legistiek opzicht geen ideale methodiek. Dergelijke verzameldecreten regelen immers erg uiteenlopende zaken, wat het opzoekingswerk achteraf bemoeilijkt.

In dit geval gaat het om verschillende wijzigingen aan het omvangrijke Mediadecreet, dat zo al een lange wijzigingshistoriek meedraagt. Uiteraard gaat de CD&V-fractie wel akkoord met de belangrijke wijzigingen die voorliggen.

De afwijking voor de VRT van de algemene regels voor de Vlaamse overheidscommunicatie is in de ogen van Karin Brouwers terecht en evenwichtig. De organisatie mag een eigen huisstijl blijven hanteren om haar aanbod en beleid als omroep kenbaar te maken.

De methode voor de VRM-advisering over nieuwe diensten die de VRT wil aanbieden, wordt verbeterd. Dat vond CD&V nodig, want de fractie noemt het advies over Ketnet Junior onbevredigend.

Bijzonder tevreden is de fractie met de invoering van een decretale verplichting voor netwerkradio's om op DAB+ uit te zenden, zoals CD&V ook uitdrukkelijk had gevraagd. Ook de netwerkradio's zelf waren vragende partij voor die verplichting. Karin Brouwers hoopt dat tegen september 2019 voldoende capaciteit beschikbaar

zal zijn, maar vooral op een grootscheepse campagne om de bevolking warm te maken voor de mogelijkheden van digitale radio.

Het ontwerp van decreet neemt de belangrijkste voorstellen over van de concept-nota over de regionale televisieomroepen. Zo krijgt het lang lopende evaluatie- en bijsturingsproces een decretale onderbouw. CD&V staat achter de keuze om het aandeelhouderschap van een regionale omroep in een exploitatiemaatschappij terug te brengen van de huidige 50 procent naar 25 procent plus één aandeel. Een dergelijke samenwerking blijft trouwens een vrijwillige keuze. CD&V heeft er steeds groot belang aan gehecht dat de vzw's die de zendvergunning krijgen, voldoende zeggenschap houden over de commerciële werking. De fractie beaamt dan ook uitdrukkelijk het advies van de Raad van State dat de beperking van het aandeelhouderschap van regionale tv-omroepen voor hen geen verbod op een controlerend belang in een exploitatiemaatschappij mag teweegbrengen.

Als Vlaams-Brabander kan Karin Brouwers de oplossing voor RINGtv alleen maar toejuichen. Daarvoor had CD&V uitdrukkelijk gepleit. Sinds de nieuwe berekeningswijze van de bereikvergoeding – een maatregel van de vorige minister van Media Ingrid Lieten – was RINGtv er financieel erg op achteruitgegaan gezien de specifieke bevolkingssamenstelling van zijn verzorgingsgebied. De voorafname van 100.000 euro zal voor de financiën van andere zenders amper verschil uitmaken, maar voor RINGtv een wereld van verschil betekenen. Ze zal de omroep in staat stellen om ondanks het Frans- en anderstalige karakter van de Vlaamse Rand toch een aantrekkelijk tv-aanbod te verzorgen voor de vele Vlamingen en nieuwkomers.

De VRM krijgt de mogelijkheid om niet-bindende interpretatieve richtsnoeren op te stellen over bepalingen uit het Mediadecreet en over het uitvoeringsbesluit. Hij kan op een constructieve manier het gesprek aangaan met de mediasector, die het bijzonder moeilijk heeft om financieel leefbaar te blijven onder de zowel interne als internationale druk op zijn ecosysteem door wijzigingen in de reclamebestedingen en in het mediaconsumptiegedrag van de Vlamingen.

Een laatste bepaling gaat over de politieke partijen. Eind juni 2020 wordt artikel 49 van het Mediadecreet opgeheven. Al bij de goedkeuring van het Mediadecreet in 2009 was artikel 49 nogal omstreden. Het was bedoeld om de bepalingen over de politieke communicatie op radio en tv af te stemmen op nieuwe federale wetgeving over de verkiezingsmaatregelen. Maar tien jaar later blijft die federale wet nog steeds uit en blijft artikel 49 dus zonder voorwerp.

Intussen heeft de opkomst van sociale media de communicatiemogelijkheden van politici drastisch gewijzigd. De sectorraad Media van de SARC heeft dan ook gevraagd om deze regel te herzien. Karin Brouwers kijkt uit naar de SARC-analyse van buitenlandse voorbeelden en het advies over politieke commerciële communicatie. Tegen juni 2019 is dan over deze aangelegenheid een debat ten gronde mogelijk.

Wellicht strekt het voorliggende ontwerp tot het laatste belangrijke wijzigings-decreet over mediabeleid in de huidige zittingsperiode. De omzetting van de AVMD-richtlijn zullen deze minister van Media en het huidige Vlaams Parlement waarschijnlijk niet kunnen afronden voor de verkiezingen van 2019. Daarom betreurt Karin Brouwers dat het ontwerp geen antwoord veilt op de prangende vraag die grote commerciële audiovisuele spelers stellen met betrekking tot het reclame-inkomstenverlies door gewijzigd kijkgedrag. Het uitgestelde kijken met doorspoelen van reclame is exponentieel toegenomen.

In de lijn met het regeerakkoord dringt minister Gatz aan op zelfregulering in de mediasector, dus afspraken van mediabedrijven met distributeurs. Indien de sector daarin niet slaagt, worden de bepalingen van het decreet betreffende de signaal-

integriteit onverkort van toepassing. Karin Brouwers steunt de houding van de minister maar heeft ook begrip voor het standpunt van de commerciële zenders, die aangeven dat ze het einde van hun huidige contracten met distributeurs niet kunnen afwachten. Ze hebben ook hun bedenkingen geuit bij de decretaal voorziene bemiddelingsprocedure door de VRM. Gezien hun niet zo positieve ervaringen met de VRM in andere dossiers kan Karin Brouwers ook daarvoor begrip opbrengen. Misschien kan minister Gatz bemiddelen en verduidelijken? CD&V wil hem in dat geval zeker steunen.

2.4. Katia Segers

Katia Segers vindt in het voorliggende ontwerp een antwoord op een aantal dringende kwesties. Misschien is een minidecreet vanuit juridisch oogpunt niet de beste methode, maar de sp.a-fractie vindt het vooral belangrijk om de fundamenteën van het Mediadecreet overeind te houden. Daarvoor zorgt ook dit ontwerp van minidecreet. In zijn volgende zittingsperiode zal het Vlaams Parlement mogelijk moeten nadenken over een fundamenteeler manier om het media-ecosysteem te reguleren, aangezien de mediavormen meer hybride worden en de klassieke scheiding daartussen niet meer van toepassing is. De digitale mediavormen krijgen een steeds groter overwicht.

De spreker is het eens met de opmerking van Lionel Bajart dat een debat over de gegevensverzameling door de VRT aan de orde is. Het werkbezoek van 25 mei heeft aan het licht gebracht dat zich op dat vlak nog issues voordoen. Wat Mark Zuckerberg ook moge beweren, privacy blijkt nog altijd een belangrijk issue. De voortrekkersrol van de VRT op dat vlak is zeker een debat waard.

Wat overheidscommunicatie betreft, is ook Katia Segers overtuigd van het belang van een eigen huisstijl voor de VRT, zoals dit ontwerp van decreet ook mogelijk maakt.

Gezien het ronduit zwakke advies van de VRM over Ketnet Junior is Katia Segers tevreden over de versterking van de rol van de VRM dankzij de voorgestelde aanpassingen aan het Mediadecreet.

In de discussie naar aanleiding van het nieuwe decreet betreffende de radiofrequenties heeft Katia Segers steeds gepleit om te voorkomen dat aanvragers vanaf het moment van hun erkenning hun profielen, beheersstructuur en dergelijke zomaar kunnen wijzigen. Daaraan komt dit ontwerp van decreet inderdaad tegemoet, maar dan vooral voor het profiel en niet voor de beheersstructuur. Katia Segers vindt dat ook voor dat tweede aspect een wijziging had moeten worden doorgevoerd. Datzelfde geldt overigens voor de netwerkradio's.

Het commissielid hecht eveneens belang aan de decretale verankering in verband met de verdere digitalisering van radio via DAB+.

Katia Segers staat voorts achter het voorstel om het aandeelhouderschap van regionale omroepen in exploitatiemaatschappijen te reduceren. Positief vindt ze vooral ook dat de vrijheid behouden blijft om niet in een dergelijke beheersstructuur te stappen.

Net als Karin Brouwers is Katia Segers Vlaams-Brabander en dus heel tevreden met de voorafname van 100.000 euro, die voor RINGtv een wereld van verschil zal uitmaken. Zeker Halle-Vilvoorde staat voor een enorme demografische uitdaging met betrekking tot anderstaligheid en diversiteitstoename. Voor een regionale tv-omroep is het niet eenvoudig om een aanbod op een zo divers publiek te richten. RINGtv zet zich nu al bijzonder in op dat vlak. Zo heeft het nu een vierdelige reeks

lopen over de ramadan. Zoiets getuigt van lef. Katia Segers juicht het decretale duwtje in de rug van RINGtv dan ook toe.

2.5. Bart Caron

In het algemeen kan Groen het eens zijn met het ontwerp van decreet, deelt *Bart Caron* mee. Zo vindt de fractie de schrapping van artikel 49 van het Mediadecreet een goede zaak. Ook Bart Caron kijkt in dat verband uit naar het advies van de sectorraad Media, zeker gezien het in tien jaar totaal veranderde medialandschap.

Dat DAB+ een must wordt voor netwerkradio's vindt het commissielid eveneens prima.

Volgens artikel 12 van het voorliggende ontwerp van decreet mag het profiel van een lokale radio-omroeporganisatie twee jaar lang niet worden gewijzigd. Daarmee is Bart Caron het zeker eens. Maar er staat expliciet de beperking bij dat die regel enkel geldt voor wie een erkenning krijgt na de inwerkingtreding van het decreet uit het voorliggende ontwerp. Betekent dit dan dat lokale radio's die hun erkenning in de recente erkenningenronde hebben gekregen, wel een heel ander profiel mogen ontwikkelen? Hoewel dat decreet nu eenmaal is goedgekeurd zoals het is, zou Bart Caron dat betreuren. Of is er toch een vorm van toezicht mogelijk om dit te voorkomen?

In verband met artikel 15 uit Bart Caron zijn instemming met de duidelijke definiëring van de verantwoordelijkheid van de vzw's en de afbakening van de rol van de exploitatiemaatschappijen. Aangezien de vzw de vergunning krijgt is het aan haar om de regionale tv-zender vorm te geven. Blijkbaar kan de vzw echter het maken van programma's aan de exploitatiemaatschappij toevertrouwen en daarmee haar redactionele autonomie uit handen geven? Anderzijds voorziet het ontwerp van decreet in een muur met betrekking tot het maximale aandeelhouderschap. Kan minister Gatz verduidelijken hoe de vork in de steel zit en waarom?

In de artikelen over de VRM ziet Bart Caron een zekere dubbelzinnigheid. Bij het VRM-advies over Ketnet Junior deelt hij de bedenkingen van de andere commissieleden. In die zin houdt artikel 7 een aanzienlijke verbetering in ten opzichte van het huidige Mediadecreet. De adviserende rol van de VRM wordt beter gedefinieerd. Maar waarom dan een niet-bindend karakter vastleggen voor de richtsnoeren van de VRM in artikel 19 van het ontwerp? Blijkbaar heerst er binnen de meerderheid een zekere twijfel over hoe ver de autonomie van de VRM mag reiken?

2.6. Minister Sven Gatz

Minister *Sven Gatz* is tevreden met de steun die de commissie voor het ontwerp van decreet heeft uitgesproken. Op de opmerkingen over uitgesteld kijken en verlies aan reclame-inkomsten zal de minister in deze context niet ingaan. Die gesprekken zijn nog aan de gang. De Vlaamse Regering bekijkt alle mogelijke invalshoeken met het oogpunt om de komende weken of maanden vooruitgang te boeken. Binnen een relatief beperkte bemiddelingsruimte neemt de minister het dossier nog steeds ter harte.

Aan Bart Caron, die als enige verduidelijking bij bepalingen uit het ontwerp vroeg, antwoordt minister Gatz dat het verbod op een gewijzigd profiel in de eerste twee jaar na de erkenning enkel zal gelden voor radio's met een toekomstige erkenning. Dergelijke decretale bepalingen mogen nu eenmaal niet retroactief worden opgelegd. De minister erkent dat het huidige decreet op dat vlak een zwak element bevatte. Anderzijds zal voor de overgrote meerderheid van de erkende dossiers de komende twee jaren ook geen sprake zijn van een wijziging in het profiel. Bovendien blijft het algemene toezicht door de VRM van toepassing en zijn de marges

voor wijzigingen aan het profiel niet onbeperkt. Maar hoe dan ook zal die mogelijkheid groter blijven voor radio's die hun vergunning voor de inwerkingtreding van het nieuwe decreet hebben gekregen.

Bart Caron polste naar de onafhankelijkheid en redactionele autonomie van de vzw's met een vergunning voor regionale televisie. Al in zijn toelichting heeft de minister gewezen op de voorwaarden die worden verbonden aan een vergrote rol van de exploitatiemaatschappij. Dan is een regeling tussen de twee partijen vereist over redactionele autonomie, het redactiestatuut en de inhoudelijke verantwoordelijkheid. Deze regeling voorziet in de nodige buffers.

Ten slotte vroeg Bart Caron uitleg over de niet-bindende richtsnoeren van de VRM. Minister Gatz antwoordt dat de enige instantie die regels kan interpreteren, de wetgever is. Maar het kan nuttig zijn om iets meer marge toe te staan in de bevoegdheid om te adviseren over hoe een regel moet worden bekeken. Uiteindelijk zullen het debat en de beslissing over de interpretatie altijd in het parlement worden gevoerd. Schertsend maakt de minister de analogie met de rol van de VAR in het voetbal: de discussies zullen verschuiven maar niet verdwijnen na de intrede van een derde instantie. In principe zou het debat gemakkelijker moeten worden als een onverdachte, onafhankelijke en deskundige instantie bijkomende elementen kan aanreiken.

II. Artikelsgewijze bespreking en stemming

De amendementen zijn te vinden in *Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1587/2.

Artikel 1

Artikelen 1 wordt eenparig aangenomen met 11 stemmen.

Artikelen 2 tot en met 12

De artikelen 2 tot en met 12 worden eenparig aangenomen met 11 stemmen.

Artikel 13

Amendement nr. 1, voorgesteld door Lionel Bajart, Wilfried Vandaele, Karin Brouwers, Bart Caron en Katia Segers, strekt ertoe artikel 13 te vervangen.

Lionel Bajart licht het amendement toe. Het medialandschap heeft de jongste jaren grote veranderingen gekend. Buitenlandse giganten zoals Netflix hebben een plaats veroverd in vele Vlaamse huiskamers. Ze richten zich expliciet tot een Vlaams publiek en halen op die manier met succes middelen uit de Vlaamse mediamarkt.

De Vlaamse omroeporganisaties investeren nu al in Vlaamse producties. De buitenlandse spelers op de Vlaamse markt doen dit vandaag nauwelijks, of zijn daartoe alleszins niet verplicht.

Dit amendement beoogt een gelijk spelveld voor alle niet-lineaire spelers in ons medialandschap. Het komt erop aan dat iedereen in gelijke omstandigheden ook gelijke rechten en plichten moet hebben.

Eind april 2018 zette Europa het licht op groen voor een nieuw Europees kader op basis van de AVMD-richtlijn. Op 26 april bereikten Raad en Parlement een politiek

akkoord voor de herziening van die richtlijn, waaronder artikel 13 over de stimulering van Europese producties.

Die richtlijnherziening is nog niet definitief goedgekeurd, maar de inhoud ligt met dit politieke akkoord nagenoeg vast. Vandaar dat de omzetting in Vlaamse regelgeving al kan worden ingezet.

Dit amendement wijzigt artikel 157 van het Mediadecreet. Artikel 157 van het Mediadecreet zet artikel 13, eerste lid, van de AVMD-richtlijn om. Het bepaalt dat niet-lineaire televisieomroeporganisaties de productie en distributie van Europese producties moeten bevorderen. Daartoe zullen hun catalogi minstens 30 percent Europese producties moeten bevatten, waarvan een aanzienlijk deel Nederlands-talige producties.

Daarnaast introduceert het amendement een kader om particuliere en niet-lineaire televisieomroeporganisaties verplicht te laten deelnemen aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken. Aan die verplichting kunnen ze voldoen door middel van een financiële bijdrage aan de productie of coproductie van Vlaamse audiovisuele werken, of door middel van een gelijkwaardige bijdrage aan het VAF. Het VAF zal die bijdragen besteden aan Vlaamse kwalitatieve en onafhankelijke producties in reeksvorm.

Daardoor worden buitenlandse niet-lineaire spelers in de toekomst wel verplicht een bijdrage te leveren voor kwaliteitsvolle Vlaamse audiovisuele producties, terwijl dat tot hertoe nog niet het geval was. In een uitvoeringsbesluit zal de Vlaamse Regering dit principe verder uitwerken. Het besluit zal onder andere de concrete criteria, voorwaarden, tarieven en eventuele vrijstellingen vastleggen.

De nieuwe regeling zal ingaan op 1 januari 2019, besluit Lionel Bajart.

Karin Brouwers bevestigt het akkoord van de CD&V-fractie voor het amendement, maar wijst tegelijk op het belang van handhaving voor een dergelijke maatregel. In die zin verwijst het commissielid naar de ervaring van de commissie voor Toerisme met Airbnb bij de uitvoering van het Logiesdecreet. Grote internationale spelers trekken zich niet noodzakelijk veel aan van wat Vlaanderen in decreten bepaalt. In de voorbereiding van het decreet stelde Airbnb zich erg coöperatief op en zegde het in brieven zijn volle medewerking toe aan de implementatie van de vernieuwende regelgeving. Een jaar later klinkt die boodschap echter veel minder positief en ziet minister Weyts zich genoodzaakt om de medewerking van Airbnb via juridische weg af te dwingen.

Hopelijk zal het met de hier voorliggende regeling niet zo'n vaart lopen. Een decreetgever heeft echter wel de plicht om de regels zo sluitend mogelijk maken. Belangrijk in die context vindt Karin Brouwers dat de inwerkingtreding wordt afgestemd op de nieuwe Europese AVMD-richtlijn. De handhaving op basis van de artikelen 218, 220 en 228 van het Mediadecreet zal waarschijnlijk vlotter verlopen door die Europese ruggensteun.

Wat het Nederlandstalige aandeel betreft, drukt de commissie geregeld de wens uit dat het om kwaliteitswerk gaat, al valt zoiets moeilijk af te dwingen. Voor het verslag wil Karin Brouwers in elk geval die intentie meegeven. Het uitvoeringsbesluit zal nog moeten definiëren wat een aanzienlijk aandeel inhoudt. Overigens staat expliciet in dit amendement dat het Vlaams Parlement dat uitvoeringsbesluit moet bekrachtigen.

Voor lineaire omroepen met daarnaast een ondemandaanbod geldt deze verplichting niet. Anders zouden zij twee keer moeten betalen. Ook dat zal in het

uitvoeringsbesluit worden geregeld. Karin Brouwers kijkt nu al uit naar dat heel belangrijke uitvoeringsbesluit.

Katia Segers noemt dit amendement erg ingrijpend, aangezien het voor de eerste keer verplichtingen en rollen uit het Mediadecreet toepasbaar maakt op OTT-spelers. Daardoor wordt het speelveld gelijk voor alle spelers. Dat principe wil de sp.a graag ondersteunen, gezien de fundamentele uitdaging van het media-ecosysteem door de OTT-spelers. Zowel het Nederlandstalige aandeel als de verplichte bijdrage zijn belangrijke principes. De berekening moet dan maar in het uitvoeringsbesluit gebeuren. Katia Segers pleit alvast voor een maximale invulling.

Bart Caron steunt absoluut het idee dat de stimuleringsregels ook zullen gelden voor OTT-spelers. Aangezien de Europese richtlijn nog niet definitief is en bepaalde informatie nog ontbreekt, is de spreker het ook eens met de stapsgewijze procedure, met nu een decretale bepaling en later de parlementaire goedkeuring van het uitvoeringsbesluit. Hij staat net als de anderen achter een verplicht aandeel Europese en Nederlandstalige producties en een investeringsverplichting.

Minister Gatz heeft Netflix bezocht. Heeft dit bedrijf een engagement uitgesproken? Is dat engagement stabielere dan dat van Airbnb? We zijn vast een van de eerste landen met een dergelijke regeling?

Minister *Sven Gatz* drukt zijn appreciatie uit voor de gevonden regeling. De essentie is dat een land een bepaald media-ecosysteem kent. Op dat speelveld zijn nieuwe ondernemers welkom. Maar van hen verwachten we dan wel een bijdrage in de totstandkoming en verdere ontwikkeling van ons media-ecosysteem.

Dit amendement schakelt de – zachte – verplichtingen gelijk voor de verschillende spelers.

Het sluit aan bij de filosofie van de te verwachten EU-richtlijn.

Een wezenlijk verschil met de ervaring uit het Logiesdecreet is het voortschrijdende inzicht met een Europees kader voor audiovisuele media, waarop we kunnen terugvallen. Dat maakt de handhaving misschien nog niet heel gemakkelijk, maar toch makkelijker dan in het vermelde geval.

Hoe dan ook verwacht minister Gatz zich enigszins aan juridische procedures, ofwel over de principes ofwel als verdragingsmanoeuvre. Uit zijn ontmoetingen met Netflix in Brussel en San Francisco, met onder andere de juridisch verantwoordelijke in de raad van bestuur van die organisatie, heeft de minister begrepen dat Netflix die regelingen positief en mild tegemoetziet. Netflix beseft al dat dergelijke regels op komst waren. Vlaanderen is ook niet de eerste om ze in te voeren, aangezien Duitsland en Frankrijk dit al hebben gedaan. Ook andere landen hebben plannen in die zin. Gezien dat besef investeert Netflix nu al in Europese – in dit geval Nederlandstalige – producties. Door deze regeling zal het dit nog meer moeten doen en zal dat niet langer enkel afhangen van de eigen marketinginzichten of goodwill. Het wordt daarentegen een verplichting op basis van goede afspraken.

Voor lineaire spelers met daarnaast een ondemandaanbod zal de Vlaamse Regering het 'non bis in idem'-principe toepassen en verfijnen. Het is inderdaad niet de bedoeling dat iemand twee keer voor hetzelfde bijdraagt.

Misschien wat onorthodox maar wel nuttig is het samenspel tussen wetgevende en uitvoerende macht, waardoor het uitvoeringsbesluit voor bekrachtiging naar het Vlaams Parlement zal komen en wellicht nog tot een interessant debat zal leiden.

Amendement nr. 1 wordt eenparig aangenomen met 11 stemmen.

Bijgevolg wordt artikel 13 vervangen door de in amendement nr. 1 voorgestelde tekst.

Artikelen 14 tot en met 21

De artikelen 14 tot en met 21 worden eenparig aangenomen met 11 stemmen.

Artikel 22 (nieuw)

Amendement nr. 2, voorgesteld door Lionel Bajart, Wilfried Vandaele, Karin Brouwers, Bart Caron en Katia Segers, strekt ertoe aan hoofdstuk 2 een nieuw artikel 22 toe te voegen.

Amendement nr. 2 wordt eenparig aangenomen met 11 stemmen.

Bijgevolg wordt aan hoofdstuk 2 een nieuw artikel 22 toegevoegd.

III. Eindstemming

Het ontwerp van decreet wordt eenparig aangenomen met 11 stemmen.

Bart CARON,
voorzitter

Wilfried VANDAELE,
verslaggever

Gebruikte afkortingen

AVG	algemene verordening gegevensbescherming (= General Data Protection Regulation, GDPR)
AVMD	audiovisuele mediadiensten
BVR	besluit van de Vlaamse Regering
CRC	Conferentie van Regulators voor de elektronische Communicatiesector
DAB	digital audio broadcasting
DNA	desoxyribonucleic acid
EU	Europese Unie
GDPR	General Data Protection Regulation (= algemene verordening gegevensbescherming, AVG)
IGB	instantie voor geschillenbeslechting inzake netwerkinfrastructuren
OTT	over the top
SARC	Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media (= Raad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media)
VAF	Vlaams Audiovisueel Fonds
VAR	video assistant referee
VRM	Vlaamse Regulator voor de Media
VRT	Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie
vzw	vereniging zonder winstoogmerk

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Hoofdstuk 1. Algemene bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie

Art. 2. In artikel 2, 26°, a), van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie wordt de zinsnede "artikelen 49 en 50 van het verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap" vervangen door de zinsnede "artikel 56 en 57 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie".

Art. 3. Aan artikel 6, §2, laatste lid, van hetzelfde decreet, wordt de volgende zin toegevoegd:

"Dit houdt eveneens de mogelijkheid in om persoonsgegevens te verwerken die noodzakelijk zijn om zijn openbare opdracht uit te voeren."

Art. 4. Aan artikel 7 van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Het decreet van 17 juni 2016 houdende de normen voor de Vlaamse overheidscommunicatie is van toepassing op de VRT. In afwijking van het decreet van 17 juni 2016 houdende de normen voor de Vlaamse overheidscommunicatie is dat decreet niet van toepassing voor de communicatie van de VRT over haar aanbod en haar beleid als omroeporganisatie."

Art. 5. Aan artikel 8, laatste lid, van hetzelfde decreet, wordt de volgende zin toegevoegd:

"De merchandising- en nevenactiviteiten worden niet beschouwd als een uitoefening van de taken van VRT als overheidsinstantie in de zin van de Algemene Verordening Gegevensbescherming."

Art. 6. In artikel 17, §1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 14 oktober 2016, worden het tweede lid en het derde lid opgeheven.

Art. 7. In artikel 18 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 13 juli 2012 en 14 oktober 2016, worden paragraaf 2 en 3 vervangen door wat volgt:

"§2. De Vlaamse Regering vraagt daarover het advies van de Vlaamse Regulator voor de Media. In het kader van dat advies organiseert de Vlaamse Regulator voor de Media een open publieke bevraging. In zijn advies analyseert de Vlaamse Regulator voor de Media de publieke waarde van het voorstel waarbij hij rekening houdt met de belangrijke evoluties in de mediamarkt en in de technologie, met het evoluerende medialandschap en met de rol van de VRT daarin. Vervolgens weegt de Vlaamse Regulator voor de Media de publieke waarde van het voorstel af tegen de impact van het voorstel op de markt. De Vlaamse Regulator voor de Media verstrekt zijn advies binnen zes maanden nadat hij de adviesaanvraag van de Vlaamse Regering heeft ontvangen. De Vlaamse Regulator voor de Media publiceert het advies op zijn website.

§3. De Vlaamse Regering bepaalt nadere regels voor de toepassing van dit artikel."

Art. 8. Artikel 49 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Art. 9. In artikel 133, §1, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016, wordt het vierde lid vervangen door wat volgt:

“De netwerkradio-omroeporganisaties geven uiterlijk op 1 september 2019 hun omroepprogramma’s door via etheromroepnetwerken die bestemd zijn voor het aanbod van vrij te ontvangen radio-omroepprogramma’s.”.

Art. 10. In artikel 136 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 23 december 2016, wordt tussen de woorden “het dossier” en de woorden “De Vlaamse Regering” de zin “De erkenningsaanvragen worden in het Nederlands ingediend.” ingevoegd.

Art. 11. In artikel 143/3, §2, tweede lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016, worden de woorden “worden wijzigingen die betrekking hebben op de statuten of op de aandeelhoudersstructuur” vervangen door de woorden “wordt de Vlaamse Regulator voor de Media op de hoogte gebracht van de wijzigingen die betrekking hebben op de statuten of op de aandeelhoudersstructuur en worden die”.

Art. 12. In artikel 146, §2, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 25 april 2014 en vervangen bij het decreet van 23 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° tussen het tweede en het derde lid wordt een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

“In afwijking van het tweede lid mogen wijzigingen in de gegevens, vermeld in de offerte die de lokale omroeporganisatie heeft ingediend, waardoor wordt afgeweken van artikel 145, 2°, c), pas worden aangebracht na afloop van het tweede volledige kalenderjaar dat volgt op de datum van de erkenning. De lokale radio-omroeporganisatie brengt de Vlaamse Regulator voor de Media daarvan op de hoogte. Die kennisgeving wordt conform artikel 219 gedaan.”;

2° in het bestaande derde lid, dat het vierde lid wordt, worden de woorden “eerste en tweede” vervangen door de zinsnede “eerste, tweede en derde”;

3° in het bestaande derde lid, dat het vierde lid wordt, worden de woorden “worden wijzigingen die betrekking hebben op de statuten of de aandeelhoudersstructuur” vervangen door de woorden “wordt de Vlaamse Regulator voor de Media op de hoogte gebracht van wijzigingen die betrekking hebben op de statuten of de aandeelhoudersstructuur en worden die”.

Art. 13. Artikel 157 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 157. §1. De niet-lineaire televisieomroeporganisaties bieden in hun programmacatalogus minstens 30% Europese producties aan waarvan een aanzienlijk deel Nederlandstalige Europese producties zijn. De niet-lineaire televisieomroeporganisaties zorgen voor een prominente plaats van deze Europese producties in hun programmacatalogus.

Het eerste lid is niet van toepassing op niet-lineaire televisieomroeporganisaties met een lage omzet of een klein publiek en is niet van toepassing op kleine en micro-ondernemingen. De Vlaamse Regering bepaalt de criteria van een lage omzet en van een klein publiek.

De Vlaamse Regering kan voor de bepaling van een aanzienlijk deel Nederlandstalige Europese producties zoals bedoeld in het eerste lid quota opleggen.

§2. De particuliere niet-lineaire televisieomroeporganisaties nemen deel aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken, ofwel onder de vorm van een financiële bijdrage aan de productie of de coproductie van Vlaamse audiovisuele werken, ofwel onder de vorm van een gelijkwaardige financiële bijdrage aan het Vlaams Audiovisueel Fonds vzw, opgericht bij het decreet van 13 april 1999 houdende machtiging van de Vlaamse Regering om toe te treden tot en om mee te werken aan de oprichting van de vereniging zonder winstgevend doel Vlaams Audiovisueel Fonds. Deze bijdrage wordt door het Vlaams Audiovisueel Fonds besteed aan Vlaamse, kwalitatieve onafhankelijke coproducties in reeksvorm.

De Vlaamse Regering bepaalt de criteria, de voorwaarden en de procedures voor de deelname van de particuliere niet-lineaire televisieomroeporganisaties aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken, met inbegrip van de grondslag, het tarief of het bedrag en eventuele vrijstellingen of verminderingen van de financiële bijdrage.

Het besluit van de Vlaamse Regering strekkende tot de uitvoering van het tweede lid, alsook ieder later besluit van de Vlaamse Regering strekkende tot de wijziging van datzelfde besluit, wordt van rechtswege opgeheven met terugwerkende kracht tot op de datum van de inwerkingtreding ervan als het niet binnen één maand na de goedkeuring door de Vlaamse Regering aan het Vlaams Parlement ter bekrachtiging wordt voorgelegd. Het besluit wordt bekrachtigd bij decreet binnen zes maanden na de goedkeuring ervan. Die periodes worden opgeschort tijdens het parlementaire reces en bij de ontbinding van het parlement.

§3. De niet-lineaire televisieorganisaties bezorgen elk jaar voor 31 maart aan de Vlaamse Regulator voor de Media een verslag over de wijze waarop aan de bepalingen van de paragrafen 1 en 2 is voldaan. De Vlaamse Regulator voor de Media maakt die gegevens openbaar.

§4. De bepalingen van paragrafen 2 en 3 zijn ook van toepassing op niet-lineaire televisieomroeporganisaties die onder de bevoegdheid vallen van een lidstaat van de Europese Unie en niet-lineaire televisiediensten aanbieden die gericht zijn op de Vlaamse Gemeenschap.”.

Art. 14. In artikel 166/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 21 februari 2014 en gewijzigd bij het decreet van 4 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in paragraaf 1, eerste lid, wordt tussen het woord “omroepprogramma” en het woord “kan” de zinsnede “of de verzorging van het omroepprogramma door de exploitatiemaatschappij, onverminderd de redactionele verantwoordelijkheid van de regionale televisieomroeporganisatie,” ingevoegd;
- 2° in paragraaf 1, tweede lid, wordt tussen de woorden “commerciële exploitatie van het omroepprogramma” en de woorden “van één of meer regionale televisieomroeporganisaties” de zinsnede “ of, onverminderd de redactionele verantwoordelijkheid van de regionale televisieomroeporganisatie, het omroepprogramma” ingevoegd;
- 3° in paragraaf 1, tweede lid, wordt de zin “Het aandeelhouderschap van een exploitatiemaatschappij kan voor maximaal de helft in handen zijn van een of meer regionale televisieomroeporganisaties.” vervangen door de zin “Het aandeelhouderschap van een exploitatiemaatschappij kan voor maximaal 25% plus één aandeel in handen zijn van een of meer regionale televisieomroeporganisaties.”;

4° aan paragraaf 1, derde lid, wordt de volgende zin toegevoegd:

“Die minimumvereisten omvatten minstens de plicht om, als de verzorging van het omroepprogramma aan de exploitatiemaatschappij wordt overgedragen, in de exploitatieovereenkomst een regeling op te nemen over de redactionele onafhankelijkheid, de naleving van het redactiestatuut en de verantwoordelijkheid van de regionale televisieomroeporganisatie voor de inhoud van de programma’s.”;

5° aan paragraaf 1 wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De verzorging van de journaals en de aanstelling van de hoofdredacteur en van de redactie mogen, in afwijking van het eerste lid, niet via de exploitatieovereenkomst aan de exploitatiemaatschappij toevertrouwd worden.”;

6° in paragraaf 2 wordt een tweede lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

“De regionale televisieomroeporganisaties waarvan het verzorgingsgebied minder dan 750.000 inwoners telt en waarvan, op basis van een of meerdere door de Vlaamse Regering vast te stellen indicatoren, aangenomen kan worden dat de thuistaal van een relatief hoog aandeel inwoners Frans is, ontvangen vanaf 1 januari 2018 van de dienstenverdelers die geld innen voor derden en die het omroepprogramma van de regionale televisieomroeporganisaties doorgeven, hiervoor een compensatie van 100.000 euro. Dit bedrag wordt voorafgenomen van de jaarlijkse totale vergoeding, vermeld in het vierde lid. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere grenzen van het relatief hoog aandeel.”;

7° in paragraaf 2 wordt in het bestaande derde lid, dat het vierde lid wordt, tussen het woord “stellen” en het woord “voor” de woorden “voor de compensatie vermeld in het tweede lid en” ingevoegd;

8° in paragraaf 2 wordt in het bestaande vierde lid, dat het vijfde lid wordt, het woord “derde” vervangen door het woord “vierde”;

9° in paragraaf 2 wordt tussen het vierde lid, dat het vijfde lid wordt, en het vijfde lid, dat het zevende lid wordt, een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

“De compensatie, vermeld in het tweede lid, wordt vanaf 1 januari 2019 jaarlijks geïndexeerd op basis van het prijsindexcijfer, zoals bepaald in artikel 2 van het koninklijk besluit van 24 december 1993 ter uitvoering van de wet van 6 januari 1989 tot vrijwaring van ‘s lands concurrentievermogen. Die compensatie wordt geïndexeerd door ze te vermenigvuldigen met het voormelde prijsindexcijfer, vastgesteld voor de maand januari van het lopende jaar en te delen door het voormelde prijsindexcijfer, vastgesteld voor de maand januari van het jaar 2018.”;

10° in paragraaf 2 wordt in het bestaande vijfde lid, dat het zevende lid wordt, het woord “vergoedingen” vervangen door het woord “bereikvergoedingen” en wordt het woord “tweede” vervangen door het woord “derde”;

11° in paragraaf 2 wordt in het bestaande zevende lid, dat het negende lid wordt, het woord “vergoeding” telkens vervangen door het woord “vergoedingen”, wordt het woord “wordt” vervangen door het woord “worden” en wordt het woord “derde” telkens vervangen door het woord “vierde”;

12° in paragraaf 2 wordt in het bestaande achtste lid, dat het tiende lid wordt, het woord "vergoeding" vervangen door het woord "vergoedingen" en wordt het cijfer "2" vervangen door het cijfer "3".

Art. 15. Aan artikel 169, eerste lid, 7°, van hetzelfde decreet, wordt de zinsnede "ofwel ter uitvoering van de exploitatieovereenkomst, vermeld in artikel 166/1, §1, worden uitgewerkt en gerealiseerd, onverminderd de redactionele eindverantwoordelijkheid van de regionale televisieomroeporganisaties" toegevoegd.

Art. 16. In artikel 185 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 13 juli 2012, 25 april 2014 en 14 oktober 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, wordt het woord "omroepprogramma's" vervangen door het woord "televisieomroepprogramma's";

2° in paragraaf 2 worden de woorden "het belangrijkste middel zijn om omroepprogramma's te ontvangen" vervangen door de woorden "het belangrijkste middel zijn om televisieomroepprogramma's te ontvangen".

Art. 17. In artikel 186 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 13 juli 2012, 21 februari 2014 en 23 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, wordt de zinsnede ", vermeld in artikel 185, §1, eerste lid," vervangen door de zinsnede "die gebruikmaken van netwerken die voor een significant aantal eindgebruikers het belangrijkste middel zijn om televisieomroepprogramma's te ontvangen,";

2° in paragraaf 3 wordt de zinsnede ", vermeld in artikel 185, §1, eerste lid," vervangen door de zinsnede "die gebruikmaken van netwerken die voor een significant aantal eindgebruikers het belangrijkste middel zijn om televisieomroepprogramma's te ontvangen,".

Art. 18. In artikel 187, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 13 juli 2012, 21 februari 2014 en 23 december 2016, worden de woorden "om omroepprogramma's te ontvangen" vervangen door de woorden "om televisieomroepprogramma's te ontvangen".

Art. 19. In artikel 218 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 13 juli 2012, 19 juli 2013, 17 januari 2014 en 21 februari 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan paragraaf 2, eerste lid, worden een punt 14° en een punt 15° toegevoegd, die luiden als volgt:

"14° met behoud van de toepassing van paragraaf 3, eerste lid, 2°, niet-bindende interpretatieve richtsnoeren opstellen die de bepalingen van dit decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan verduidelijken;

15° met behoud van de toepassing van paragraaf 3, eerste lid, 3°, adviezen formuleren als dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan erin voorzien, of op verzoek van de Vlaamse Regering.";

2° in paragraaf 3 wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“De kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen heeft de volgende taken:

1° uitspraak doen over geschillen die gerezen zijn naar aanleiding van de toepassing van artikel 38, 39, 42, 44, 45, 72, 5°, 176, 1°, en 180, §6;

2° niet-bindende interpretatieve richtsnoeren opstellen over artikel 38, 39, 42, 44, 45, 72, 5°, 176, 1°, en 180, §6;

3° adviezen formuleren als dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan erin voorzien, of op verzoek van de Vlaamse Regering over artikel 38, 39, 42, 44, 45, 72, 5°, 176, 1°, en 180, §6.”;

3° er wordt een paragraaf 7 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§7. Bij het opstellen van niet-bindende interpretatieve richtsnoeren, vermeld in paragraaf 2, eerste lid, 14°, en paragraaf 3, eerste lid, 2°, organiseert de Vlaamse Regulator voor de Media een openbare raadpleging.”.

Art. 20. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 23 december 2016, wordt een artikel 227/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 227/1. De Vlaamse Regulator voor de Media neemt deel aan Vlaamse, inter-federale en nationale samenwerkingsverbanden of geschillenorganen waarin hij zitting heeft. De bevoegde kamer kan daarvoor delegatie verlenen aan een lid van de bevoegde kamer of aan een personeelslid van de Vlaamse Regulator voor de Media.”.

Art. 21. Artikel 8 van dit decreet treedt in werking op 30 juni 2020.

Art. 22. Artikel 13 van dit decreet treedt in werking op 1 januari 2019.